

Janus Jacobsen 70 ár

Í gjár, týsdagin 1. október, vóru tað 70 ár síðani, at Janus Jacobsen varð borin í heim. Janus er klaksvíkingur, og hann hevur alla sína tíð búð í føðistaðnum.

Hann vaks upp á Stongunum. Foreldrin vóru Hjørdis, sum var ættað av Trøllanesi, og Alexander, sum var ættaður av Húsum. Janus er elstur av trimum brøðrum. Hinir eru John (1945) og Árni (1951). Allir triggir brøðurnir búgva í Klaksvík.

Minnið er sjáldsama gott, og Janus hevur framúr evni at siga frá og lýsa í smálutir, hvussu tað var at vaksa upp á Stongunum og í Klaksvík. Barnaárin vaks bygdin nógv og avbjóðingarnar hjá myndugleikunum vóru margfaldar og stórar. Skúlagarðurin var alt Eiðið, og norðuri á Stongunum vuku børnini upp í vinnuliga meldrinum á Kósini, á bedingini og heimi á Stongunum og Varpinum, og tað var so mangan, at Janus og hinir vóru at siggja á vágni á flakum og í bátum og í Ravnagili á veg niðan á ella oman av Kjølunum.

Alexander var skipstimbriari, og tá ið Janus sum 14 ára gamal hevði sagt skúlanum

farvæl, var tað so náttúrligt, at hann fór í læru á bedingini, har maðurin í grannahúsum var meistari.

Ofta at hava hoyrt og sæð Janus lýsa arbeiðsumhvørvi, uppgávur og avbjóðingar og arbeiðsfelagar og kundar á bedingini ger, at tú næstan kennir teg at hava verið partur í hesum. Umframt uppgávnar hjá meistara og formonnum, skipstimbrium, maskinmonnum, dúkkara og skrivstovufólkum og so mongum øðrum var so mangt annað á skránni. Lærlingarnir vóru nógvir, og hugflogið var stórt, so har varð funnið upp á nógv, og lærlingarnir mannaðu Klaksvíking, sum var stinnur fyrrapartin av seksti árunum.

Í skiftum koyrði Janus hýruvogn hjá John á Gørðum, og miðskeiðis í sjeyti árunum tók hann skiparaprógv. Janus sigldi í nøkur ár sum stýrimaður við eitt nú Mýlingi og Borgini. Seinni fór hann aftur á bedingina, og seinastu arbeiðsárin var hann einasti lærði skipstimbriarin.

Áhugamálini hava verið og eru nógv. Janus fylgir væl við KÍ og øllum ítróttinum í heimbygðini. Hann hevur

lisið nógv, er meistari í at loysa krossorð, og stóra almenna vitanin ger, at hann er førur fyri at geva sítt íkast í práti um alt møguligt. Skeiðið á háskúlanum, har Marius Johannesen, ið var giftur Jónu, mostur Janusar, var stjóri, setir hann stóran prís uppá.

Songrøddin er góð, og Janus var í nógv ár stórus

stuðul millum tenorarnar í sangkórinum, og viðhvørt sang hann solo í Betesda, har hann kennir seg eiga sítt andaliga heim.

Í 1978 giftist Janus Hannilenu fœdd Isaksen og eisini ættað av Stongunum. Tá ið dótturin kom, varð hon uppkallað eftir ommuni, og Hjørdis og hennara eru sjálvandi eygnasteinarnir

hjá foreldrunum. Hjørdis er gift Holgari Johannesen úr Leirvík. Tey eiga triggjar dreingir – Janus, André og Dánjal – og ommuni og abbanum dáma væl at vitja í Leirvík og at fáa vitjan úr Leirvík.

Teimum báðum, Hannilenu og Janusi, hevur dámað væl at ferðast, og viðhvørt hava tey verið í fleiri mánaðir í Keypmannahavn, har Hannilena hevur arbeitt sum økonoma. Soleiðis var eisini í summar. Tað var, meðan tey hesa ferð vóru í danska høvuðsstaðnum, at Janus bráðliga gjørdist ógvuliga illa sjúk. Tibetur varð hann innlagdur á Ríkissjúkrahúsinum, har bestu serfrøðingar tóku sær av honum. Sjúkan bar við sær, at líkamligi førleikin er nógv avmarkaður. Nú er Janus aftur í Klaksvík, har hann við áræði er farin undir at læra seg at liva uttan fœtur og fingrar.

Í gjár helt Janus 70 ára føðingardagin í Betesda, har mong nýttu høvið at heilsa upp á hann, og tað var sjón fyri søgn, at Janus er takksamur.

Hóast illa raktur av sjúku og við vitanini um, at

líkamligi førleikin ongan tíð aftur verður, sum hann hevur verið, segði hann á sjúkraleguni í Keypmannahavn, hvussu fegin hann var um lívið, og hvussu takksamur hann var fyri, at hann var spardur og aftur fekk møguleika at vera saman við sínum næstu. Í práti við starvsfólkini, sum vóru um hann, høvdu tey á orði, hvussu lívsjáltandi og glaður Janus var. Tað var í sær sjálvum stórus vitnisburður, og Janus fjaldi ikki, hvar styrkin at taka avbjóðingarnar var at finna, og at tað hevði alstóran týdning fyri Hannilenu og hann og teirra, at tey vóru so mong – heima og burturi – sum mintust tey í bønnum og heilsanum.

Hannilena hevur verið honum dyggur stuðul, og tá ið stormarnir í summar skolaðu omanyvir Janus, hevði tað alstóran týdning, at hon stóð saman við honum sum drangur í brimi.

Hjartaliga til lukku á 70 ára føðingardegnum skyldmaðurin og vinmaðurin!

Jóannes Hansen

Johanna Jovina & Petur Jacob Johannesen in memoriam

*02.10.1919 – †16.09.2013 – *25.07.1912 - †12.07.1992

Í Toftum, nú tømist í túni,
her titan var fyrr millum dyr,
nú skiftur er gerandis búni,
og onki fæst svar, um tú spyr.

Nú Hanna í Kinn hirdi grúgvu,
er endað eitt ættarlið,
sum vælgerðir gjørdi í rúgvu
og livdi við granna í frið.

Nú kvirt er um lonina alla,
nú minnir tey kaga úr krók,
har lívið hjá teimum sæst halla,
sum fyrst festu bústað á rók.

Hon var fyri okkum hin vísa,
sum bar okkum øllum sítt vit,
ið fróðskap til lív kundi hýsa
við mildleika eins væl og bit.

Ja, eydnusamt reiður tey áttu
við soni og døtrunum tveim,
í teirra heimi og smáttu
tey býttu við øll teirra eim.

Vit takka for løturnar góðu,
vit áttu við teirra lið,
sum varðar tey fyri oss stóðu,
ið vístu oss ríkari mið.

Har Petur Jacob hann veiddi,
og Hanna við eldstaðin stóð,
og matin av grúgvuni reiddi,
so lívsgleðin gávumild gróð'

Nú hvíla tit still undir moldum,
nú liggja tit lið undir lið
eftir lív og gleði á foldum,
tit finni í grøvini frið.

pmp

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum tykkum, sum sýndu samkenslu, tá okkara kæra systir, svigarinna, mostir og fastir

Solfryd Højgaard
Toftir

andaðist og fór til gravar.

Tøkk til prest, sangarar og kirkjutænarar.
Tøkk fyri blómur og kransar og tykkum, sum hjálptu til við ervinum. Tøkk øll tit, sum fylgdu henni til gravar.

Vegna familjuna
Systkini

